

Titel: Kapitel 62.

Citation: "Kapitel 62.", i *1905/1906: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r16-shoot-chptrd1e17637.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1905/1906: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 62.

Paatalen.

§ 696.

Retterne træde i de under denne Lov hørende Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Paatale tilkommer, for saa vidt ikke Undtagelse er særlig hjemlet, jfr. §§ 785 og 796.

§ 697.

Forfølgning kan frafalde, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgiven. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafalde, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 698.

Paatalen tilkommer efter de nedenstaaende Regler Overanklageren, Politimesteren. særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

§ 699.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 700 og 704), tilkommer det Overanklageren at paatale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i saadanne Sager af Politimesteren, medmindre Overanklageren undtagelsesvis overtager Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i Kapitlerne 71 og 72. Politimesteren kan i disse Sager kun frafalde Forfølgning med Overanklagerens Samtykke.

§ 700.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten i de nedennævnte Sager, for saa vidt disse ere Genstand for offentlig Paatale (Politisager), nemlig:

1) Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf. simpelt Fængsel. Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 om- handlede Lovovertrædelser;

2) Sager angaaende de Lovovertrædelser, som omhandles i

a. Forordning om Straf for Kvaksalveri m. m. af 5. Sept. 1794 § 5, jfr. Lov af 3. Marts 1854;

b. Forordning om uberettiget Bæren af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;

c. Plakat om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;

d. Forordning angaaende Foranstaltninger for at hindre rejsende Haandværkssvendes Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jfr. Lov om Fattig, væsenet af 9. April 1891 § 57;

e. Tyendelov af 10. Maj 1854 § 63, 1ste Punktum;

f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jfr. Lov angaaende Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vand- værker af 28. Januar 1876 og Lov om Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896 § 3;

g. Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri af 3. Marts 1860;

h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111, 2det Stykke, 180, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke, jfr. Lov om Handel med Gødnings- og Foder- stoffer af 26. Marts 1898 § 11, 2det Stykke, og § 296 samt § 200, jfr. Lov Nr. 80 af 11. Maj 1897 § 1;

i. Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1. Maj 1868 § 10;

j. Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 13, jfr. § 54;

k. Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af

10. April 1874 §§ 6 og 10;

l. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 § 22;

m. Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 38, jfr. Lov om samme Emne af 16. Marts 1900;

n. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke, jfr. § 17, 2det Stykke;

o. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jfr. Lov om For- andring i samme af 23. Februar 1894;

p. Sølov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, 298, 1ste Stykke og 302.

q. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;

r. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6;

s. Strandingslov af .10. April 1895 § 22;

t. Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 22. Marts 1897 § 17, 2det Stykke;

u. Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Marts 1900 § 27;

v. Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 § 30; saa og enhver efter 1. April 1903 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Be- handling er foreskrevet, uagtet Straffen kan blive af anden Art end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Over- anklagerens Virkekreds, iværksættes Paatalen af Overanklageren overensstemmende med Reglerne i § 699; ogsaa ellers kan Overanklageren efter Overenskomst med Politi mesteren overtage Forfølgningen af en Politisag.

Overanklageren og Politimesteren paatale i Embeds Medfør. Dog udkræves: 1) Justitsministerens Befaling til Paatale af Embedsmænds Forbrydelser i Embedsforhold samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet;

Forsl. t. L. om Rettens Pleje.

2) Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, naar det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Paatale skal finde Sted;

3) Begæring af vedkommende private, naar den offentlige Paatale ved Lovgivningen er betinget heraf. Saadan Begæring af en privat maa for at kunne tages til Følge ikke udelukke nogen medskyldig fra Forfølgningen, medmindre Paatalemyndigheden billiger Udelukkelsen; angaar den kun en enkelt skyldig, men uden at udelukke mulige medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse.

At Befalingen, Opfordringen eller den private Begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige Skridt foretages, naar Gerningen maa antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gøre det rimeligt, at Paatale vil blive begært. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes Erklæring afgiven, standses Forfølgningen; det samme gælder, naar den private Begæring tages tilbage, dog, naar Tiltale alt er rejst, kun ved de Forbrydelser, som omhandles i Straffelovens §§ 159, 175 og 254. Den undsagte kan paa ethvert Trin standse en Sag om Anvendelse af Straffelovens § 299.

§ 702.

Udenfor de Tilfælde, hvor Overanklageren skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i Sager, der høre under hans Virkekreds, kun undlade Paatale eller frafalde en paabegyndt Forfølgning:

1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;

2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde faa Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strenge Strafbestemmelse;

3) naar den private, af hvis Begæring offentlig Paatale var betinget, har frafaldet sin Begæring, efter at Tiltale er rejst, og Overanklageren skønner, at ingen offentlig Interesse kræver Forfølgningens Fortsættelse.

Finder Overanklageren i andre Tilfælde, at Paatale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Rigsanklageren. Nærer denne Tvivl, indstiller han Spørgsmaalet til Justitsministerens Afgørelse.

Denne bliver fremdeles at indhente, naar der i de i Straffelovens § 36, sidste Punktum, og i § 70 omhandlede Tilfælde er Spørgsmaal, om Paatale bør frafalde.

§ 703.

Er en Handling, hvis Paatale i Henhold til § 700 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 955, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Overanklageren eller Politimesteren, skal finde Sted.

§ 704.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, blive ordentligvis at paatale af den private, hvem Paataleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jfr. dog § 965.

Forelagte Lovforslag m. m. 140

Naar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Paatale undergivet, kan vedkommende Paatalemyndighed efter Begæring af den private paataleberettigede forfølge begge Lov- overtrædelser under eet. Den private paataleberettigede kan i saadanne Tilfælde paa ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Overanklageren, naar han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af fornævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælde for Behandlingen af de andre Sager, der ere undergivne hans Paatale; anser han Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan han paalægge Politimesteren at iværksætte de i saa Henseende fornødne Skridt.

Naar Overanklageren i Henhold til foregaaende Stykke har indledet Forfølgning, ophører vedkommende privates Ret til selv at paatale, dog at han har Adgang til at slutte sig til Paatalemyndighedens Forfølgning overensstemmende med Reglerne i § 963, ligesom han under de i § 964 angivne Forudsætninger har Ret til at optage Forfølgningen overensstemmende med de sammesteds givne nærmere Regler.

Reglen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver staaende ved Magt.

§ 705.

Har vedkommende Paatalemyndighed nægtet at paatale eller frafaldet en begyndt Forfølgning, uden at dette har Hjemmel i Reglerne i § 702 Nr. 1—3 eller i § 702, sidste Stykke, eller i en stedfunden Benaadning, er den ved Forbrydelsen forurettede private Person berettiget til at bringe Sagen for Retten efter de nærmere Regler i Kapitel 83.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle private Beføjelse til at paatale Lov- overtrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det offentlige, uden at sætte som Betingelse, at offentlig Paatale er nægtet, blive staaende ved Magt.

§ 706.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den der forfølger efter foranstaaende Regler, er berettiget til Paatale.